ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΑΝΟΣ Β. ΚΟΚΚΑΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗΣ — ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΣ Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ἡ Ἑλλάς εἶναι δημοκρατική

ΑΘΗΝΑΙ, ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ 4. — ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΣΑΒΒΑΤΟΝ 10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1955

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α'. (ΚΑΤΟΧΗΣ) ΦΥΛ. 1—44. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. ΑΡ. ΦΥΛ. 3378 ΤΙΜΗ ΔΡ. 1.50 (1.500)

ΥΠΕΡΒΑΝΤΕΣ ΚΑΘΕ ΓΝΩΣΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑΝ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΟΣ

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΕΣΥΛΗΣΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥΣ ΤΑΦΟΥΣ

Ἐξέθαψαν καί ἐσκύλευσαν πτώματα

105 ΧΙΛ. ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΙΣ ΑΘΛΙΑΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΚΑΙ 7 ΧΙΛ. ΚΑΤΑΣΙΗΜΑΤΑ ΚΑΤΕΣΤΡΑΜΜΕΝΑ

ΣΚΟΠΟΣ: Η ΕΞΟΝΤΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Ἐπ' ὄψον παρέρχονται αἱ ἡμέραι καὶ αἱ εἰδήσεις ὑπερβαίνουν τὸ προπέτασμα τῆς τουρκικῆς λογοκρισίας, ἐπὶ τοσοῦτον καθίσταται ἐμφανεστέρα ἡ ἀπόπειρα ἐξαφανίσεως τῆς τουρκικῆς θηριωδίας ἐναντίον τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Σμύρνης. Καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιβεβαιοῦται ὅτι αἱ ἐπιμελῶς προμελετημέναι ἐπιθέσεις εἰς ἕνα ἀντικειμενικῶν σκοπῶν ἀπέβλεπον τὴν ἐξόντωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου τῆς Τουρκίας. Ἡ μανία τῶν ἀπογόνων τῶν ὀργανοῦν φρικτοτέρων ὀργιῶν ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ εἰς τὸ χριστιανικὸν νεκροταφεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου ἀνέσκαψαν τάφους καὶ ἀνεύρον κοπὰ ἀκέμη πτώματα νεκρῶν διὰ νὰ τὰ παραδώσουν εἰς τὴν ἀσιατικὴν χλεύην. Ἑκατὸν πέντε χιλιάδες Ἕλληνες τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔχουν μετεβληθῆ εἰς προλεταριάριους, καταστραφέντων τῶν 7.000 καταστημάτων των τὰ ὁποῖα ἀπετέλουν τὴν οἰκονομικὴν καρδίαν τῆς Βασιλίδος τῶν Πόλεων, ἡ ὁποία ἡ ζωὴ ἔχει πλέον νεκρωθῆ. Ὅτι αἱ ἀνήκουσαι βαρβαρότητες εἶχον προμελετηθῆ καὶ ὀργανωθῆ εἶναι πλέον γεγονὸς μὴ ἀμφισβητούμενον ἰδίᾳ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς Τούρκους. Τὸ γαλλικὸν πρακτορεῖον εἰδήσεων ὑπογραμμίζει τὴν προηγηθεῖσαν τρομοκρασίαν τοῦ Τύπου εἰς τὴν ἐξαίφνης τοῦ ὄχλου, ἐνῷ ἡ τουρκικὴ ἐφημερὶς «Μιλλιέτ» ὡμολόγησε χθὲς ὅτι ἐπὶ κεφαλῆς ἑκατὸν ὁμάδος βαδάλων εὐρίσκετο εἰς καθοδηγητὴς τῆς ὀργανώσεως «Ἡ Κύπρος εἶναι τουρκική». Ἡ σχετικὴ εἰδησεογραφία ἔχει λεπτομερῶς ὡς ἀκολούθως:

ΠΡΟΜΕΛΕΤΗΜΕΝΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 9. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας) — Παρὰ τὰς ἐπισήμους ἐκφράσεις λύπης καὶ μετανοίας, τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως καὶ τὰς ὑποσχέσεις ἀποζημιώσεων καὶ τιμωρίας τῶν ὑπαιτίων, γίνεται κοινὸν ἡμῖν φανερώτερον ὅτι αἱ ἐπιθέσεις τῶν τουρκικῶν ὀχλοβοῶν κατὰ τὴν ἀπαισίαν νύκτα τῆς περασμένης Τρίτης ἔγιναν ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίου τοῦ ὁποίου οἱ ὀργανωταὶ ἀπέβλεπον εἰς ἕνα καὶ μόνον, ἀπολύτως ἰδιοτελῆ σκοπόν. Τὸ ὁλοκληρωτικὸν ξεριζώσαι τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν διὰ τῆς μεθόδου τῆς πλήρους οἰκονομικῆς ἐξευτελιστικῶς του. Τὸ κυπριακὸν καὶ ἡ ὁπλὴ ἐπίθεσις κατὰ τοῦ τουρκικοῦ προξενείου τῆς Θεσσαλονίκης δὲν ἀπετέλεσαν ἄλλο ἀπὸ ἁπλὰ ἀναγνώματα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προσχεδιασμένου ἐμπρησμοῦ.

Σήμερον, ὅποιος περιέρχεται τὰ ἐσώτερα εἰς ὅλην τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν φοβερὴν πολιτικοῦ διὰ τοὺς τέσσαρας βονβάλεις, πείθεται ὁλονὲν περισσότερον ὅτι κατεβλήθη συστηματικὴ προσπάθεια διὰ νὰ πληγοῦν ἀκέραιοι τὸν ἀποτέλουν τὴν βάσιν κάθε κοινότητος — δηλαδὴ τὰ ὁλικὰ μέσα τοῦ ἐξοικονομεῖν τὴν φυσικήν, τὴν ἐθνικὴν καὶ τὴν πνευματικὴν ἐπιβίωσίν της. Καὶ τὰ μέσα αὐτά, κατασχέματα, δικαιήσεις, γραφεῖα ἐφημερίδων, σχολεῖα καὶ νεκροταφεῖα ἀκόμη, ἔχουν καταστραφῆ εἰς βαθμὸν ποὺ διὰ πολλὰς κατηγορίας προσεγγίζει τὸ ἀνεκφόρατον.

Ἔτσι, δύναται κανεὶς νὰ εἴπῃ, ὅτι αἱ 105.000 Ἕλληνες τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 80.000 εἶναι Τοῦρκοι ὑπήκοοι, ἔχουν κυριολεκτικῶς ποσσοῦντες μέσα εἰς τὰ σπίτια των.

Ἡ καταστροφὴ δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὸ ἐξωτερον, ἀλλὰ καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν ὀπεκαλουμένην κρίσιν Κωνσταντινουπόλεως, περισσότερον δὲ εἰς τὸ τρίγωνον Πατριαρχείου—Βοσπόρου—Ἁγίου Στεφάνου.

Ἀξιοσημείωτον καὶ ἀποδεικτικὸν τῆς ἐπιμελοῦς ὀργανώσεως τῶν ἐπιθέσεων ὑπὸ τὴν προστατευτικὴν ὀνομασίαν τῶν ἀρχῶν εἶναι τὸ γεγονὸς ἐτι αἱ διαδηλώσεις ἤρχισαν ταυτοχρόνως καὶ ἀσφαλῶς ἐκ προσυνεννοήσεως εἰς ὅλην τὴν ὀγκωδῆ πόλιν. Ἐπίσης εἶναι τεκμηριστικὸν τὸ ὅτι, ὅπου ἔκαμε τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἡ ἀστυνομία, ὁ πυρὸς συνέβη εἰς τὰ πρόσκαιρα [οἱ Τοῦρκοι ἀπέβλεψαν τουλάχιστον ἐδῶ ὅτι ἔχουν «ἀδιαβλητικὴν» συνείδησιν], εἰ ἀλλιῶς ἀπεκαρδιώθησαν τεμηθεῖσαι εἰς καθεδρεῖς κατὰ τὴν ἀπαισίαν νύκτα τῆς περασμένης Τρίτης ἔγιναν ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίου τοῦ ὁποίου οἱ ὀργανωταὶ ἀπέβλεπον εἰς ἕνα καὶ μόνον, ἀπολύτως ἰδιοτελῆ σκοπόν. Τὸ ὁλοκληρωτικὸν ξεριζῶσαι τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν διὰ τῆς μεθόδου τῆς πλήρους οἰκονομικῆς ἐξευτελιστικῶς του. Τὸ κυπριακὸν καὶ ἡ ὁπλὴ ἐπίθεσις κατὰ τοῦ τουρκικοῦ προξενείου τῆς Θεσσαλονίκης δὲν ἀπετέλεσαν ἄλλο ἀπὸ ἁπλὰ ἀναγνώματα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προσχεδιασμένου ἐμπρησμοῦ.

Ἐν τοσούτῳ, ὅπου ἐξετάζεται τὸ ἐρώτημα εἰς ὅλην τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν φοβερὴν ἀνεμοζάλη ἐπὶ τοῦ ὁποίου βονβάλεις, πείθεται ὁλονὲν περισσότερον, ὅτι κατεβλήθη συστηματικὴ προσπάθεια διὰ νὰ πληγοῦν ἀκέραιοι τὸν ἀποτέλουν τὴν βάσιν κάθε κοινότητος — δηλαδὴ τὰ ὁλικὰ μέσα τοῦ ἐξοικονομεῖν τὴν φυσικήν, τὴν ἐθνικὴν καὶ τὴν πνευματικὴν ἐπιβίωσίν της. Καὶ τὰ μέσα αὐτά, κατασχέματα, δικαιήσεις, γραφεῖα ἐφημερίδων, σχολεῖα καὶ νεκροταφεῖα ἀκόμη, ἔχουν καταστραφῆ εἰς βαθμὸν ποὺ διὰ πολλὰς κατηγορίας προσεγγίζει τὸ ἀνεκφόρατον.

Ἔτσι, δύναται κανεὶς νὰ εἴπῃ, ὅτι αἱ 105.000 Ἕλληνες τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 80.000 εἶναι Τοῦρκοι ὑπήκοοι, ἔχουν κυριολεκτικῶς ποσσοῦντες μέσα εἰς τὰ σπίτια των.

Ἡ καταστροφὴ δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὸ ἐξωτερον, ἀλλὰ καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν ὀπεκαλουμένην κρίσιν Κωνσταντινουπόλεως, περισσότερον δὲ εἰς τὸ τρίγωνον Πατριαρχείου—Βοσπόρου—Ἁγίου Στεφάνου.

Ἀξιοσημείωτον καὶ ἀποδεικτικὸν τῆς ἐπιμελοῦς ὀργανώσεως τῶν ἐπιθέσεων ὑπὸ τὴν προστατευτικὴν ὀνομασίαν τῶν ἀρχῶν εἶναι τὸ γεγονὸς ἐτι αἱ διαδηλώσεις ἤρχισαν ταυτοχρόνως καὶ ἀσφαλῶς ἐκ προσυνεννοήσεως εἰς ὅλην τὴν ὀγκωδῆ πόλιν. Ἐπίσης εἶναι τεκμηριστικὸν τὸ ὅτι, ὅπου ἔκαμε τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἡ ἀστυνομία, ὁ πυρὸς συνέβη εἰς τὰ πρόσκαιρα [οἱ Τοῦρκοι ἀπέβλεψαν τουλάχιστον ἐδῶ ὅτι ἔχουν «ἀδιαβλητικὴν» συνείδησιν], εἰ ἀλλιῶς ἀπεκαρδιώθησαν τεμηθεῖσαι εἰς καθεδρεῖς κατὰ τὴν ἀπαισίαν νύκτα τῆς περασμένης Τρίτης ἔγιναν ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίου τοῦ ὁποίου οἱ ὀργανωταὶ ἀπέβλεπον εἰς ἕνα καὶ μόνον, ἀπολύτως ἰδιοτελῆ σκοπόν. Τὸ ὁλοκληρωτικὸν ξεριζῶσαι τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν διὰ τῆς μεθόδου τῆς πλήρους οἰκονομικῆς ἐξευτελιστικῶς του. Τὸ κυπριακὸν καὶ ἡ ὁπλὴ ἐπίθεσις κατὰ τοῦ τουρκικοῦ προξενείου τῆς Θεσσαλονίκης δὲν ἀπετέλεσαν ἄλλο ἀπὸ ἁπλὰ ἀναγνώματα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προσχεδιασμένου ἐμπρησμοῦ.

ΕΝΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

Ἡ ποσοπάσεια τοῦ δημοσιογράφου νὰ κάμῃ ἕνα ἀπολογισμὸν καταστροφῆς προσκρούει εἰς τὴν δι' ἀναγνήτους λόγους, τεκμαινόμενα διωτὴν τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν.

Ἔνεκεν παντὸς πληροφοριαὶ ὀκαβιδόεσαν τὸν ἀριθμὸν τῶν καταστραφέντων καταστημάτων εἰς 5—7 χιλιάδας. Μία ἔκτασις περίπου 40 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων ἀποτελεῖ θέαμα πλήσιον ὀνείρου.

Παρὰ ταῦτα, ἡ τουρκικὴ προπαγάνδα ἡ ὁποία διοχετεύεται εἰς τοὺς ξένους ἀντιπροσώπους ὑπολογίζει τὰς ζημιὰς εἰς 30.000.000 δολλάρια μόνον. Ὁ ἀσθενὲς ὅμως αὐτὸς εἶδος κυν προσεγγίζει τὴν τοιαυτικότητα, παρόγοντες ὅτι τὴν ἑλληνικὴν κοινότητας, ποὺ ἡμπορεῖν νὰ ἔχει φορᾷ ἀντίδρασιν τῆς καταστάσεως ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὀνομάζεται ἐπὶ τοῦ τοιούτου εἰς 300.000 000 δολλάρια.

Καὶ οἱ ἄτυχεις ὁμογενεῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως μου ἐπαναλαμβάνουν κοῦ τόσοι, ὅτι οἱ δανδαλισμοὶ τῶν βαρβάρων ἀστῶν δὲν ὑπεκινήθησαν μόνον διὰ πολιτικοὺς σκοπούς ἀλλὰ κεκαυμένος πρὸς ἐξοπλισμὸν τῶν συναδελφόντων ἐκείνων τῶν κέκλων, ποὺ ἐργοζοῦσαν ἐπιτυχῶς διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐξάντλησιν τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου τὸ ὁποῖον ὡς γνωστὸν, ἔχει εἰς χείρας του τὴν ἐμπορικὴν καὶ ἐπιχειρηματικὴν δοσταστάτητα τῆς Πόλεως.

Χαρακτηριστικὸς μοῦ ἀναφέρεται ὅτι οἱ ἐπιδρομεῖς κατέστρεφον συστηματικῶς, προφανῶς βάσει ὁδηγιῶν τὰς ὁποίας εἶχον, ὄχι μόνον ἐμπορεύματα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα, ἀλλὰ καὶ ἔγγραφα, ὅπως τραπέζας ἀναφέρουμεν εἰς χρηματικὰς συναλλαγάς.

Τὸ κατανικὸν ἄλλωστε αὐτὸ ἀγεῖδιον οἰκονομικῆς ἐξοντώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου ἀποκαλύπτεται καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἀμέσως μετὰ τὴν καταστροφὴν οἱ Τοῦρκοι ἀντιμετωπίσθησαν τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων καὶ ἐπιχειρηματιῶν ἤρχισαν νὰ κατοβάλλουν ἐνεργείας διὰ τὰ ἀναλάβουν αὐτοὶ τὴν ἀντιπροσώπευσιν ξένων οἴκων.

Θὰ τεθῇ ἴσως τὸ ἐρώτημα διατί ἐπελέγη πρὸς ἐξέτασιν τῶν κινήσεων τὸν ἐπιπέδου τῶν τιμῶν τὸ πεταμηνον ὑπὸ τοῦ Ἀπριλίου καὶ ἐντεῦθεν διοστῆα μὴ ἀντιστοιχῶν εἰς τὰς ἀνωκας περιόδους τῶν ἡμερολογιακῶν ἢ οἰκονομικῶν ἐτῶν (τρίμηνα, ἑξάμηνα) ἀστὰ τὰς ὁποίας ἀε γίνεται συνήθως τὰ ἐκλείψεων. Ἡ γνωστὴ δέ, ἀπαντῆς εἶναι ἐιότι ὁ μὴ αὐτὸς ἀπότελεῖ τὸ ἀφεσμὸν τῆς νέας φορᾶς ἐντόνων, ἀε ἀνῳδικὰ μετὰ τὴν ὑπατίωσιν τοῦ 1953, πληθωριστῶν ἐκδηλώσεων εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν τιμῶν καὶ ἐυρύτερος διατραράεως τῆς νομισματικῆς σταθερότητος. Καὶ κατὰ τοὺς πρὸ τοῦ Ἀπριλίου μῆνας τοῦ τρέχοντος ἔτους. ὡς καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους τοῦ παρηγορεῖνου δὲν εἶχεν ἐπιτυχθῆ δεβαιὰ σταθερότης τῶν τιμοβίθων. ἀλλ' εἶναι γεγονὸς ὅτι ἡ συνεχὴς ἀνοδὸς τῶν ἐλίσσεν ἀσθενῆ σχετικὰς ρυθμῶν, εἰς σπυτίον ὥστε νὰ ἔτεινε νὰ ἐπικρατῇ ἡ εὐεστεκτικὴ διὰ τὴν οἰκονομικὴν δοσστρεοτητα ψυχολογία ποὺ τὸν τοῦ σταθεροτητος.

Τὸ ληφθὲν ὅμως τότε καὶ ἐν συνεχεῖ κυβερνητικὴ εἰτεα ἀδήνησαν εἰς πραγματικὴν πληθωριστικὴν ἐκρηξιν, ἡ ὁποία δὲ μόνον ὀνεστόρεσε τὸν ψυχολογικὸν πασάγοντα, ἀλλὰ καὶ ἐπήνεγκε τὴν ἐυαξεῖν ἑνὸς νέου φαύλου κυκλοῦστος πληθωρισμοῦ. Τὴν κινητηρίον δὲ δυναμὶν προς τὴν ἐξέλιξιν αὐτὴν ἀποτελεῖ πράγματι ὁ συνεπεία τῶν κυβεννητικῶν μέτρων προκληθεὶς ἐπηλεῦρισμὸς κεφαλαίων, ἡ ὁμοῦ δηλαδὴ τῶν τιμῶν συνεπεία τῆς ἐπιδρουσίας τοῦ κόστους τῶν ἀπὸ τὰ δασμολογικὰ, φορολογικὰ κλπ. μέτρα. Ποσον δὲ ἐκτεταμένον —καὶ μὴ ἐξανληθεῖσαν ἐλπίζει— εἶναι οἱ ὑποτικοὶ ἐπιδόσεις ἀπὸ ἀσκηθεῖσης πολιτικῆς ἀποδεικνύει καὶ ἡ ἔντος τοῦ λήξαντος μηνὸς ὠθοῦσα τῶν εἰδικῶν τιμοβίθων γενδοικῆς πωλήσεως ἐτοίμων προϊόντων καὶ κασσίων κατὰ ποσοστὰ 2—2,7% ἀποδιεξόσα ἀνίας ἀναπροσαρμόσας τὸν τιμῶν λιανικῆς πωλήσεως καὶ αὐτὰ καθείς.

Σ.

ΦΑΥΛΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟΥ

ΕΣΗΜΕΙΩΘΗ ΝΕΑ ΜΕΓΑΛΗ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΥ

ΚΑΤΑ 5,1 0|0 ΑΠΟ ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΕΝΑΝΤΙ ΚΑΜΨΕΩΣ ΤΟΥ ΠΕΡΥΣΙ

ΕΠΑΓΙΩΘΗΣΑΝ ΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΥΨΩΤΙΚΑΙ ΤΑΣΕΙΣ

Ὁ οἰκονομικὸς συντάκτης μας γραφεῖ.

Νέα καὶ σημαντικὴ ἄνοδος τοῦ ἐπιπεδου τῶν τιμῶν ἐσημειώθη καὶ πάλιν ἀπὸ τοὺς ἐπισήμους τιμοβιθοῦς. Συμφώνως πρὸς τὰ ἀνακοινωθέντα χθὲς ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος στοιχεῖα, οἱ τιμοβιθοὶ τῆς γενδοικῆς καὶ λιανικῆς πωλήσεως ἀυξήθησαν ἐντὸς τοῦ λήξαντος μηνὸς Αὐγούστου κατὰ 1 τοῖς ἑκατὸν, μὲ ἀυξῆσεις ἐπίσης, κατὰ μικρότερον ποσοστὸν καὶ τοῦ τιμοβίθου ἀκόστους ζωῆς, τὸν ὁποῖον καταρτίζει ἡ Τραπέζα. Εἰς τὴν ἐξέλιξιν αὐτὴν τῶν ἐπίσημων τιμοβιθῶν ἀντικατοπτρίζεται, κατὰ ἓν μέρος μόνον, λόγῳ τῆς ἀναλογούσης ἀνεπαισθήτου των, ἡ πανίωσις ἐντὸς τῆς οἰκονομίας τῶν ὑωτικῶν τασεων ποὺ ἐξιδηλώθησαν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου καὶ ἡ ἀρισταστὴς τῆς ὁποίας ποσοῦσθεσεν ἐν ὅλῃ καλλιστα τῆς εἰσόδου εἰς τὴν γειτονικὴν περιοχὴν, τὸ πρόβλημα τῆς κοινωνικῆς σταθερότητος.

Μία ἁπλὴ ἀύγκρισις τῶν μεταβολῶν τοῦ τιμοβίθου κατὰ τὸ τελευταῖον πενταμῆνον τοῦ τρέχοντος καὶ τὸ ἀντιστοιχον τοῦ παρελθόντος ἔτους καθιστᾶ ἀπτὴν τὴν μεγάλην ὀξύτητα καὶ ἔκτασιν τοῦ προβλήματος τούτου. Ἐντὸς οὐτω, τὴς περιόδου Ἀπριλίου—Αὐγούστου τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐναι καὶ τοῦ 1954 ἐσημειώθησαν αἱ ἑξῆς κατὰ μῆνα μεταβολαὶ τοῦ πεσισσότου γενοστικοῦ δὶὰ τὴν κίνησιν τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν τιμοβίθου γενδοικῆς πωλήσεως.

	1954	1955
Ἀπρίλιος	+ 0,4%	+ 0,7%
Μάϊος	— 0,5%	+ 2,4%
Ἰούνιος	— 3 %	+ 0,6%
Ἰούλιος	— 0,1%	+ 0,2%
Αὔγουστος	+ 0,1%	+ 1,0%

Ἡ πτωτικὴ κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ ὑωτικὴ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ὡς ἀνω κίνησις τοῦ τιμοβίθου γενδοικῆς πωλήσεως μετεφράζεται εἰς τὸ ἔτος ἐυγενεστὸν ἀυξῆσεσα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀνέρχεται κατὰ 5,1 τοῖς ἑκατόν.

Ἀναμισθητῶς, ἡ σημειωθεῖσα ἐντὸς τοῦ ἰδίου διαστήματος τοῦ τρεχοντος ἔτους ἀυξῆσις τοῦ τιμοβίθου κόστους ζωῆς δὲν ὑπήρξε τοσοῦτος τῆς κλίσεως (ἀυξῆθη κατὰ 2,5%) Ἀλλὰ τὴν ἐυμενεῖαν τῆς τραστηρουμενης ἀποστάσεως μεταξὺ τῶν δυο τιμοβίθων, γενδοικῆς πωλήσεως καὶ κόστους ζωῆς, ὡς καὶ τὴν μελλοντικὴν ἐξέλιξιν τοῦ τελευταίου συνεπεῖα τῆς μεγαλυτέρας ὑρώσεως τοῦ πρώτου, ἔχει δώσει ἡ ἰδία ἡ καταστίζουσα τοὺς τιμοβίθους τούτους Διεύθυνσις Οἰκονομικῶν Μελετῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν προσφατον Ἐτησίαν Ἀνασκόπησιν εἰς τὴν ὁποίαν ἀναγράφονται σχετικοὶ τα ἑξῆς:

«Ἡ παραπτοκμενη διαφορὰ τάσεως εἰς τὴν ἐξελιξιν τῶν τιμῶν γενδοικῆς πωλήσεως ὀφ' ἑνὸς καὶ κόστους ζωῆς, ὀφ' ἑτέρου, ἐν μεγάλῳ μέτρῳ ὀφείλεται εἰς τὸν βραδύτερον ρυθμὸν ἀναπροσαρμογῆς τῶν τιμῶν λιανικῆς πωλήσεως» Συνέπεια, ἡ μεγαλυτέρα ὑώσεις καὶ τοῦ τιμοβίθου κόστους ζωῆς εἶναι ἀπλῶς ζητημα χρόνου καὶ ἐν ἀκόμη παραγωγισθεῖσαν πρὸς στιγμὴν αἱ ποσότεται ὑώσεων πίεσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπιδράσουν ἐπὶ τοῦ τιμοβίθου τούτου εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ χονδρικοῦ τιμοβίθου καὶ καὶ ἄλλων ἀνεκωτέρων κλάδων. Ὁ τιμοβίθος ἄλλωστε λιανικῆς πωλήσεως ἔσηψε ωσεν ἔκστος ἐντὸς τῆς ἐξεταζομένης περιόδου Ἀπριλίου—Αὐγούστου ὡκοιν ἐγγίζοντα τὸ ποσὸν αὐξήσεως τοῦ χονδρικοῦ τιμοβίθου (4,5%), ἐνῷ ἡ ὑωσις του κατὰ τὸ ἀντιστοιχον πεντάμηνον τοῦ παρελθόντος ἔτους ἦτο μόλις 0,7 τοῖς ἑκατόν.

Θὰ τεθῇ ἴσως τὸ ἐρώτημα διατί ἐπελέγη πρὸς ἐξέτασιν τῶν κινήσεων τὸν ἐπιπέδου τῶν τιμῶν τὸ πεταμηνον ὑπὸ τοῦ Ἀπριλίου καὶ ἐντεῦθεν διοστῆα μὴ ἀντιστοιχῶν εἰς τὰς ἀνωκας περιόδους τῶν ἡμερολογιακῶν ἢ οἰκονομικῶν ἐτῶν (τρίμηνα, ἑξάμηνα) ἀστὰ τὰς ὁποίας ἀε γίνεται συνήθως τὰ ἐκλείψεων. Ἡ γνωστὴ δέ, ἀπαντῆς εἶναι ἐιότι ὁ μὴ αὐτὸς ἀπότελεῖ τὸ ἀφεσμὸν τῆς νέας φορᾶς ἐντόνων, ἀε ἀυξῆσεσα μετὰ τὴν ὑπατίωσιν τοῦ 1953, πληθωριστῶν ἐκδηλώσεων εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν τιμῶν καὶ ἐυρύτερος διατραράεως τῆς νομισματικῆς σταθερότητος. Καὶ κατὰ τοὺς πρὸ τοῦ Ἀπριλίου μῆνας τοῦ τρέχοντος ἔτους. ὡς καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους τοῦ παρηγορεῖνου δὲν εἶχεν ἐπιτυχθῆ δεβαιὰ σταθερότης τῶν τιμοβίθων. ἀλλ' εἶναι γεγονὸς ὅτι ἡ συνεχὴς ἀνοδὸς τῶν ἐλίσσεν ἀσθενῆ σχετικὰς ρυθμῶν, εἰς σπυτίον ὥστε νὰ ἔτεινε νὰ ἐπικρατῇ ἡ εὐεστεκτικὴ διὰ τὴν οἰκονομικὴν δοσστρεοτητα ψυχολογία ποὺ τὸν τοῦ σταθεροτητος.

Τὸ ληφθὲν ὅμως τότε καὶ ἐν συνεχεῖ κυβερνητικὴ εἰτεα ἀδήνησαν εἰς πραγματικὴν πληθωριστικὴν ἐκρηξιν, ἡ ὁποία δὲ μόνον ὀνεστόρεσε τὸν ψυχολογικὸν πασάγοντα, ἀλλὰ καὶ ἐπήνεγκε τὴν ἐυαξεῖν ἑνὸς νέου φαύλου κυκλοῦστος πληθωρισμοῦ. Τὴν κινητηρίον δὲ δυναμὶν προς τὴν ἐξέλιξιν αὐτὴν ἀποτελεῖ πράγματι ὁ συνεπεία τῶν κυβεννητικῶν μέτρων προκληθεὶς ἐπηλεῦρισμὸς κεφαλαίων, ἡ ὁμοῦ δηλαδὴ τῶν τιμῶν συνεπεία τῆς ἐπιδρουσίας τοῦ κόστους τῶν ἀπὸ τὰ δασμολογικὰ, φορολογικὰ κλπ. μέτρα. Ποσον δὲ ἐκτεταμένον —καὶ μὴ ἐξανληθεῖσαν ἐλπίζεται— εἶναι οἱ ὑωτικοὶ ἐπιδόσεις ἀπὸ ἀσκηθεῖσης πολιτικῆς ἀποδεικνύει καὶ ἡ ἔντος τοῦ λήξαντος μηνὸς ὠθοῦσα τῶν εἰδικῶν τιμοβίθων γενδοικῆς πωλήσεως ἐτοίμων προϊόντων καὶ κασσίων κατὰ ποσοστὰ 2—2,7% ἀποδιεξόσα ἀνίας ἀναπροσαρμόσας τὸν τιμῶν λιανικῆς πωλήσεως καὶ αὐτὰ καθείς.

Σ.

ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΧΘΕΣ

ΤΟ ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟ

ΤΟΥ κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΡΩΜΑ

Ἕνα μύνημα γρόσς ἔφθασε ἐδῶ στὸ γραστείο μου: τὸ σφῆμα κατεστθίνε τοῦ Χαρισαμένου Τζάντε τὸ καμπαναριὸ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, σὲ βραγνάτα πιὰ γρονικὸ διάστημα θὰ ἐκατεστρθῆ ὅμοιε καὶ ἀπασβλλαστο ὅπως πτοτε πρὶν. Ἡ τζδοσις δίβοια αὐτὴ δὲν εἶναι τέτοια ποὺ σὲ πρώτη ὄψη νὰ ἐνδιαέσει τὸ ἐυρύτερον διαγνωστικὸ μας κοινό. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν θὲ τὴν δημοσίευα ἐδῶ ἂν δὲν πίστευα ὅτι ἐξίσεμα ἀπὸ τὴν ἀστεγὴ τῆς τρτικὴ ἔχει καὶ μιὰ πολὺ καθολικώτεον σημασία. Ὀνομαστικὰ τὸ ντίσιμο μιᾶς ἐκκλησιᾶς ἢ ἑνὸς καμπαναριοῦ σ' ἕνα τόπο ποὺ μιὰ θκομνία ἔσβεσεν δὲλέτλα ἀπὸ τὰ πρόσωπα τῆς γῆς. ἐ-ποτελεῖ καθαρὸ παραλογισμό! Μοιάζει ἀπαράδεκτη ἡ σκεψη νὰ διαιεξθοῦν τέτοια ἐκατομμύρια γιὰ ἕνα κτίσιμο διακοσμητικὸ ὅταν λίπσοιε ἀτάλα τὰ πάντα. Μὲ τὸ ἴδιο ποσὸ θὰ ἠτον σίγουρο δυνατὸ νὰ δημιουργηθῆ κάτι ἀπείρως χορησιάτερο. Πλιὸ: Μὰ ὁ σοῦ λείπουνε ὅλα δὲν ἔν ἐ ποσὸ νὰ διαιεξεῖς ἔνεκα πνὶ δυνατὸν ἡ ἔνη μιὰν ἄμεση ποστιοσιότητα! Ποστὸ τοῦ πρόγματος τοῦ ὅμως ἀστατε ἐ τὸ σσε πὶ ὅτι ἡ πεστασία ἐπεσε!» κόε ὀμλογιαμὸς εἶναι ὅτι ἐστὶ ἀνάγα σεσλεσὸς σ' ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ γιὰ τὴν θλιβερὰ ἀντιπνευματικότητα τῆς ἐποχῆς μας. Γιατὶ πραγματικὰ ἡ ἂν ἡ γενιὰ μας ὑποφέρει σήμερα, δὲν εἶναι ἐπειδὴ τῆς λείπουνε οἱ τεχνικὲς τελειοποιήσεις οἱ ὀσβολογιστικὲς λύσεις ἢ ἀκόμα τὰ ἐρυθικὰ ἀνομοόσα ποὺ ἀπαιτεῖ πιὰ καὶ ἡ...κυρὰ Μαρία! Χωλαίνει ἀπὸ τὴν τεράστια, ἢν δίνοε προηγούμενο πτώση τῆς πνευματικοῦ ἐπιπέδου τῶν Ἑλλήνων κατὰ μοιρασία συνιστεῖ τὸ ἐυκαλίου ποιμνιον τοῦ!

Αὐτὲ εἶναι τὸ πραγματικὸ ἐπονείδος τοῦ καιροῦ μας καὶ ἀπαιτεῖ ἄλλο ἀνακαλύψετε δὲν θαναι παρὰ μιὰ ἀπὸ τὶς συνέπιεὲς τοῦ! Δὲν ὑποφέρουμε ἀπὸ ὑλικὴ ἀλλὰ ἀπὸ ἠθικὴ στάντιε. Γιὰ ὅσεν ὅπως θὰ παρεξήνεσε ἐ τὴ θέση μου αὐτὴ καὶ θ' ἀμφισβτήσουν τὴν ἀπεστολικότητα τῆς ἀστιας γεγονοῦς, θεωρῶντας τὸ κτίσιο ἑνὸς *καμπαναριοῦ σὰν μιὰ ἐνδείξ